

14.6.1974

מכתב אל גבי, אי-שם, בכנ"א הסורי

יומן מס' 1065

דודר 1

ראיתי את תמונתך בעתון
את דבריך דרשתי מילה במילה
שלחת לבו סימן ראשון
וזיקן קטן - לתקווה גדולה.

תקווה שאולי לא ירחק עוד היום
בו נראה אותך שוב ביביבו,
שיארע הפלא, יתגשם החלום
ותשוב לביתך - הוא ביתנו.

אנחנו כולנו כאן מתחבנים
" כופרים " כמוכי - מתפללים
שעל אף חטאינו ולמרות הכל
האל יעשה את הנס הגדול.

שלך - יתן כוח להחזיק מעמד
ולסורים יתן מידת רחמים
שאלוהים יוכיח עוד פעם אחת
שהוא אוהב יהודים.

הייתי רוצה לדעת הכל
אלפי שאלות של " איך " ושל " מה? "
אך, איבני יודע את מי לשאול?
ואולי טוב אם בכלל לא אדע?

הכל מקטיבים כאן ל"חזרות"
עשרות פעמים ביום
רוצים לשמוע - עוד ועוד
את בשורת הצלב האדום.

התקווה מלהיבה דמיונות במוחי
מגדלים פורחים באוויר -
לו בכנסת היום לשערי מעין צבי !!
רעיון פאנטסטי ?? חזיון כביר !!

חברים ורתיקים, ילדים, זקנים
ערוכים עומדים לקבלת הפנים
שלטים, דגלים וזרי פרחים
ומטר בשיקרת וחיבוקים.

אורות ידליקו בכל הפינות
" יין הבטיא " ישפך כמים
עיניים יבהיקו מדמעות בסתרות
השמחה תעלה עד לב השמים.

אבסה להשמיע לך ברכה
ולא אצליח להוציא אף מילה
אישתי תבכה - ואבי אצחק
כולם יתרגשו ויעשו קצת " ברדק " .

וודאי יבגנו אז כל כלי הזמר
" הבה בגילה " 7 פעמים
ו"שירי הפלמ"ח " ושירי " בעמי שמר "
" והבאו שלום " - את כל הבתים.

המקהלה של פסח תשיר בעל פה
"מה גדול היום הזה - היום הזה " !
ואתה תחיך - ובלבנו תפילה
שהחינו, והגיענו, הללויה !

שלך, אריאל